

PAVUČINA

INFORMACE CHYTÁME DO SÍTĚ

DEN OTEVŘENÝCH
DVEŘÍ

VÝMĚNNÝ
POBYT V
REGENSBURGU

ANGLICKÉ
DIVADLO

PROJEKTOVÝ DEN
ANTARKTIDA

VÁNOČNÍ
SOUTĚŽ

A MNOHO DALŠÍHO

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Pasování prvňáčků

Pasování prvňáčků začalo přibližně v 8:30 v naší tělocvičně. Jako první začala 1. A, pro ně měla připravený program 9. A. Prvňáčci měli splnit jeden úkol na každém stanovišti, například poskládat puzzle nebo vyjmenovat všechny objekty, které mají zelenou barvu.

Když měli všechny úkoly splněné, šlo se na pasování. 9. A ho chtěla udělat jako pohádkové postavy. Všem se to opravdu líbilo. Děti dostaly malé dárečky, diplom a za odměnu bonbon. Celá akce trvala asi hodinu a půl, tedy do 10:00.

Od 10:30 přišla 1. B a pro ně měla program 9. B. Děti měly také splnit asi deset úkolů na deseti stanovištích. Jakmile splnily všechny úkoly, následovalo pasování. Děti dostaly malé dárečky, diplom a bonbon.

Deváťáci nás velice překvapili, protože si pro prvňáčky připravili malý taneček na písničku Baby Shark. Tancovali jak prvňáčci, tak deváťáci. Deváťáci měli program opravdu pěkně připravený a nám se to moc líbilo.

-Julie, Deni, Nelly-

Velká adventní hra

Naše škola se letos poprvé ponořila do kouzelné atmosféry adventu prostřednictvím velké adventní hry, která probíhá na 1. i 2. stupni. Adventní čas je obdobím očekávání, radosti a překvapení – a právě to chceme dětem přiblížit zábavnou formou.

Každý den děti otevírají jedno okénko školního adventního kalendáře. Za každým okénkem se skrývá zajímavý úkol, hádanka nebo tvořivá výzva, která je přizpůsobená věku žáků. Na prvním stupni se děti setkávají s jednoduššími aktivitami, zatímco na druhém stupni je čekají náročnější úkoly, které prověří jejich znalosti, logické myšlení i kreativitu.

Smyslem hry je zpříjemnit čekání na Vánoce, podpořit radost z objevování a přinést do školy sváteční atmosféru. Na konci adventu čeká na zástupce z každého ročníku zajímavá odměna, která bude krásným zakončením této nové školní tradice.

Těšíme se, že se adventní hra stane oblíbenou součástí našich prosincových dní a přinese dětem spoustu úsměvů a radosti.

Mgr. Tereza Hubatová

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

ZŠ Osvobození Pelhřimov navazuje spolupráci se ZŠ Komenského Dolný Kubín

Ve dnech 5.–7. listopadu 2025 jsme na Základní škole Osvobození v Pelhřimově přivítali vzácnou návštěvu z partnerského města Dolný Kubín na Slovensku, ze Základní školy Jána Ámosa Komenského. Na přátelskou návštěvu k nám přijela paní ředitelka Mgr. Andrea Kereškényiová se dvěma kolegyněmi, paní učitelkou Martinou Kyselovou a Adrianou Záhorovou.

Cílem návštěvy bylo nejen společně naplánovat spolupráci obou škol, ale i seznámit naše nové přátele s prostředím školy, systémem práce, metodami výuky a celkovou vizí naší školy.

Partnerství mezi městy Pelhřimov a Dolný Kubín má dlouhou a symbolickou historii. Vzniklo již v roce 1968, tedy v období, kdy Československo prožívalo složité společenské události. Tehdy se představitelé obou měst rozhodli navázat přátelské vztahy jako výraz vzájemné podpory a česko-slovenské sounáležitosti. Od té doby se spolupráce rozvíjí v různých oblastech – od kultury a sportu přes společenské akce až po spolupráci škol a vzdělávací projekty.

Na tuto tradici nyní navazuje i naše škola. Během třídního setkání jsme společně diskutovali o konkrétních formách partnerství, které by žákům obou škol přinesly nové zkušenosti i přátelství. Dohodli jsme se na rozvoji on-line projektů a soutěží mezi dětmi, které propojí žáky prostřednictvím moderních technologií, a také na přípravě výměnných pobytů zaměřených na poznávání Slovenska a České republiky, našich měst a školních systémů.

Vzájemné propojení škol přináší dětem možnost poznat jiné prostředí, rozvíjet jazykové a komunikační dovednosti, učit se toleranci a porozumění mezi národy, které spojuje společná historie. Učitelům pak spolupráce nabízí inspiraci pro výuku, sdílení pedagogických zkušeností i nové podněty pro moderní vzdělávání.

Kromě pracovních setkání jsme našim slovenským kolegyním ukázali i krásy Pelhřimova – historické centrum, Muzeum rekordů a kuriozit i poutní kostel na Křemešníku a podzimní kouzlo jeho okolí. Návštěva proběhla ve velmi přátelském duchu a přinesla nejen inspiraci, ale i radost z nového začátku. Jsme rádi, že již v tomto školním roce se rozbíhá konkrétní spolupráce, která obohatí žáky i učitele obou partnerských škol a naváže tak na více než padesátiletou tradici přátelství mezi Pelhřimovem a Dolným Kubínem.

Mgr. Alena Michálková

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

3. A a 3. B se vypravily do kostela

V září jsme byli s 3. A a 3. B v kostele sv. Bartoloměje. Viděli jsme velikou zlatou sochu.

V kostele sv. Bartoloměje měli ještě další krásné sochy. Byly to sochy sv. Bartoloměje, sv. Víta, sv. Prokopa, sv. Vojtěcha a sv. Václava. Když jsme tam šli s 3. A a 3. B, tak jsme viděli kolem sebe zlato.

Kostel stojí u divadla.

-Eliška-

Den Evropských jazyků

Den Evropských jazyků se slaví 26. září. O angličtině nás paní učitelky rozdělily do pěti skupin. Poté jsme si se skupinou sedli ke stolu a začali vyplňovat otázku po otázce. Někdy jsme věděli odpověď, někdy jsme si jen tipli.

Zajímavé pro nás bylo, že nám paní učitelky pustily poslech, kde jsme měli zjistit, o jaký jazyk se jedná. U některých jazyků jsme nevěděli, že vlastně existují.

Celkem bylo přibližně 20 otázek a na konci jsme hráli pexeso se státními vlajkami. Celá aktivita nám zabrala 45 minut. Výsledky skupin jsme zjistili až další týden. Výherci na konci dostali diplom a fidorku.

Dnu Evropských jazyků se zúčastnily třídy 7. B, 7. A, 8. B, 8. A, 9. B a 9. A.

-Julie, Deni-

VÝLETY

Pěší turistika na Sedlici tříd 8. B a 9. A

Ve středu 1. října jsme měli začít den trochu jinak než obvykle. Žádné ranní zvonění ve škole, místo toho jsme se všichni potkali před důchodákem. Přesně v 8:25 se tam začali trousit první nedospalí účastníci a pomalu se k nim přidávali další. Čas ale běžel rychle – v 8:30 jsme už měli vyrazit, ale ještě nám chyběl jeden rozespalý žák. Kdo přišel pozdě, riskoval, že zůstane stát před vchodem jen sám se svým svačínovým rohlíkem.

Naštěstí jsme se nakonec opravdu sešli všichni, kdo měli jít. Pravda, moc nás nebylo, ale aspoň jsme se snadno spočítali. Ještě před odchodem nás čekalo malé překvapení – pan učitel vytáhl z kapsy barevná lízátká a každému jedno rozdál. S úsměvem k tomu dodal, že o tom radši nemáme doma nic říkat, protože by to mohlo znít trochu divně. Samozřejmě jsme se tomu zasmáli a hned poté jsme vyrazili. Venku byla mlha a mráz a první, co to odneslo, byly naše prsty u nohou.

Za důchodákem jsme zamířili pod most a pokračovali směrem k penzionu Tichý mlýn. Odtud cesta vedla přes Radětín a dál dlouhou cestou po poli. Naštěstí jsme měli s sebou repráček, takže jsme si zpříjemňovali pochod různými písničkami – chvíli to znělo jako výlet, chvíli jako malý pochodový festival.

První pauzu jsme si dali v Krasíkovcích, kde jsme se konečně mohli napít a zakousnout svačinu. Pak jsme pokračovali přes Kojčice, kde jsme se na chvíli ztratili (asi jsme se víc soustředili na hudbu než na cestu). Po dlouhém pochodu lesem a do kopce jsme dorazili do Sedlice.

A těsně předtím, než jsme sešli k hydroelektrárně, se stalo něco, o čem jsme si pak ještě dlouho vyprávěli. Nebyla to žádná velká věc, ale pobavila nás natolik, že jsme se tomu smáli ještě při pozdějším odpočinku u zavřené hospody.

Nakonec jsme došli až k hydroelektrárně, chvíli poseděli a pak zamířili zpátky k autobusu.

AKCE

Anglické divadlo, na které jen tak nezapomeneme

Naše škola navštívila anglické divadlo The Easy English Theatre a bylo to fakt super. Hned na začátku měl jeden z herců takovou srandovní plyšovou kočku, která mu mávala packou. Držel ji, jako kdyby byla živá, chvíli s ní dělal scénku a pak ji jen tak vtipně zakopl stranou, aby mu nepřekážela. To nám úplně odpálilo smích hned od začátku.

Byli tam dva herci – pán a paní – a střídali tolik rolí, že jsme se skoro nestíhali orientovat. Paní byla třeba babička, potom policistka, a dokonce i jeho vysněná holka v jedné scénce. Bylo super, jak dokázali během chvilky změnit hlas, oblečení i chování.

Největší sranda ale byla, když si vybrali jednoho kluka z publika a dali mu jméno Bob. Udělali z něj pracovníka ve Starbucks. Bob tam měl dělat „coffee“ a herci kolem něj dělali takový chaos, že mu kelímek lítal nad hlavou a on se ho snažil chytit. Celé divadlo brečelo smíchy.

Líbilo se mi taky to, že když jsme něčemu nerozuměli, tak na chvíli zastavili děj a vysvětlili slovíčka nebo fráze. Díky tomu jsme se neztratili a fakt to pomáhalo.

Celkově to byla jedna z nejlepších akcí, co jsme ve škole měli. Většina tříd říkala, že by to chtěla vidět znovu. Jestli je budete mít někdy možnost vidět, určitě doporučuju. Najdete je i na Instagramu jako The Easy English Theatre.

AKCE

Projektový den – ANTARKTIDA

Antarktida je vyjednávací hra, která k nám přijela do školy. Žáci spolupracovali napříč ročníky.

Antarktida je neprozkoumaná, mrazivá země. Jezdili tam badatelé, kteří ji chtěli prozkoumat, ale vznikaly mezi nimi hádky. Státy jim nařídily, aby se vrátili. Někdo odjel, někdo zůstal. Těm, kteří se nevrátili, sebrali občanství a zakázali komunikovat s ostatními státy. Rozhodli se proto založit svůj vlastní stát – a to bylo naším úkolem.

Každá třída měla svou roli: 6. ročníky byly těžaři, 7. ročníky vývojáři, 8. ročníky inženýři a 9. ročníky investoři.

Dostali jsme žetony, které jsme mohli prodávat nebo vyměňovat. Cílem bylo co nejvíce vytěžit, vytvořit, navrhnout a investovat. Díky tomu se Antarktida stala státem.

Hra nás naučila komunikovat, vyjednávat a také umění něco prodat.

-Broňa-

Návštěva z dětského domova se školou

Naši školu přišli navštívit zaměstnanci dětského domova. Tento dětský domov je zajímavý tím, že mají svoji vlastní základní školu pro děti, které například chodily za školu, užívaly návykové látky a dostávaly kázeňské postihy.

Přišly s nimi i tři děti, které v domově žijí: Eliška, Michal a Filip. Povídali 7. ročníkům o tom, jak se jim žije, jak prožívají svůj den a jak se učí.

Mě nejvíc zaujalo, že ve třídách je málo žáků – od 1. až do 9. třídy. Učitel má pro každého jinou práci podle jeho ročníku nebo podle jiného tématu. Mají tam přísný režim, tvrdé tresty a trochu jiné známkování než my. Podle známek mají vycházky a čas na mobilním telefonu.

Díky této návštěvě si většina uvědomila, že ne každý by se do této situace chtěl dostat a že to není příjemná věc.

-Broňa-

NĚMECKO

Naše dobrodružství v Německu: Regensburg a jeho zážitky

Pondělí: cesta a první dojem z Regensburgu

Odjezd byl 24. listopadu v 4:50 od autobusové zastávky Táborská. Autobusem jsme jeli do Havlíčkova Brodu, kde jsme čekali na vlak a setkali se s druhou paní učitelkou, se kterou jsme pokračovali do Prahy na hlavní nádraží a odtud vlakem do Regensburgu (česky Řezno).

Na nádraží jsme se setkali s německými studenty, většinou ve věku 16–17 let, zatímco my jsme byli mladší. I přesto, že byli starší, skamarádili jsme se a bavili normálně. Po příjezdu jsme nastoupili do autobusu a jeli do ubytování pro školy, kde jsme byli ubytováni po 3–6 na pokojích. K dispozici byla jídelna s výborným jídlem, knihovna, místnost s automaty, stolní fotbalík a velká společenská místnost, kde jsme se scházeli.

Po odložení zavazadel jsme šli na procházku do města, kde svítila vánoční výzdoba a všude byl sníh. Navštívili jsme památky UNESCO, včetně jednoho z nejstarších mostů v Evropě. K večeři byl guláš, těstoviny a vegetariánské možnosti. Měli jsme tam spoustu ovoce a nápojů, například čaje, kávu (spíš pro učitele), džus a samozřejmě vodu. Poté jsme si rozdali klíčky od pokojů a probíhaly různé seznamovací hry, kde jsme si zapisovali, kdo co umí, například hrát na kytaru, nebo má oblíbenou kapelu.

Úterý: první aktivity a nákupní centrum

Dopoledne jsme měli chvíli volno a poté začaly aktivity s jedním z lektorů, kde jsme probírali vztahy a psali na papír přilepený na zádech, co si o nás ostatní myslí. Mohli jsme tam nechat i vtipné poznámky, což bylo moc zábavné.

Večer jsme šli do nákupního centra, kde jsme se koukali po obchodech. Stala se tam i vtipná historka – jeden z žáků hodil sněhovou kouli po paní učitelce, která se zasmála a řekla, že pokud bude dál zlobit, postará se, aby si trochu zaplaval v řece.

Středa: venkovní hry a Jezevčíci

Tento den pro nás byly připraveny týmové aktivity.

Byli jsme venku a měli před sebou velkou plachtu, na kterou jsme se museli všichni vejít a vydržet několik sekund bez pádu. Následovala aktivita s deskami, které jsme pokládali na zem a dělali z nich cestu do určitého místa – nesměli jsme je ani na chvíli pustit, jinak jsme je ztratili. Museli jsme spolupracovat, abychom postoupili dál.

Odpoledne jsme hráli hru, kde jsme se natáhli přes čáru bez přešlápnutí a pomocí fixů házeli předměty co nejdál. Díky chytré technice jedné německé studentky jsme byli nejlepší.

Večer si každý mohl vybrat, kam se vypraví – trhy, nákupní centrum nebo muzeum Jezevčíků. Já šel do muzea, protože šli kamarádi a nemám rád obchodáky. Koupili jsme si skvělý kebab a bloudili při hledání malého obchodu, protože jsme chtěli koupit dort pro Petra a paní učitelku. Večer jsme sledovali krátké filmy, které jsme sami natočili o naší škole, a užili si spoustu legrace.

NĚMECKO

Česko-německý
fond budoucnosti

Deutsch-Tschechischer
Zukunftsfonds

Čtvrtek: trhy, muzeum a narozeninová oslava

Dopoledne jsme navštívili historické muzeum, kde bylo možné zkoušet různé interaktivní exponáty. Dále jsme se prošli po vánočních trzích.

Odpoledne jsme se zabývali stresem. Bylo to zajímavé a zábavné. Lektor nám rozdál bublifuky a další hračky, nakonec vzal kbelík, zařval do něj a pak ho zahodil. Ptal se, kdo další si to chce zkusit, že to uvolní stres, takže až mě uvidíte o matice s kbelíkem v ruce, víte proč.

Před večerí jsme si naposledy prošli adventní Regensburg a dokoupili ještě nějaké drobnosti na památku.

Večer následovala narozeninová oslava Petra a paní učitelky s dortem, jednohubkami. Byl i tanec a živá hudba – pan učitel z německé školy hrál výborně na klavír. Poté jsme sledovali delší film s občerstvením a s nacpaným břichem jsme šli na pokoj. Tento večer jsme měli delší večerku, na některých pokojích probíhaly party s německými kamarády.

Pátek: balení a návrat domů

Ráno jsme se sbalili, odnesli věci dolů a šli na vlakové nádraží a rozloučili se s německými studenty.

Cesta domů nebyla úplně jednoduchá – měnily se nám čísla vagónů a sedadel a stalo se to dvakrát, takže bylo pár našťvaných lidí, hádek a stěhování s ostatními cestujícími. Naštěstí se vše nakonec vyřešilo a doprava domů proběhla bezpečně.

Závěr

Výlet do Německa byl plný zážitků, her, smíchu a nových přátelství. Navzdory tomu, že němečtí studenti byli starší, spolupráce a kamarádství fungovala skvěle, a všichni jsme si odvezli spoustu krásných vzpomínek.

Pobyt českých i německých žáků z velké části spolufinancovali Česko-německý fond budoucnosti a německé centrum pro výměnné pobyty Tandem.

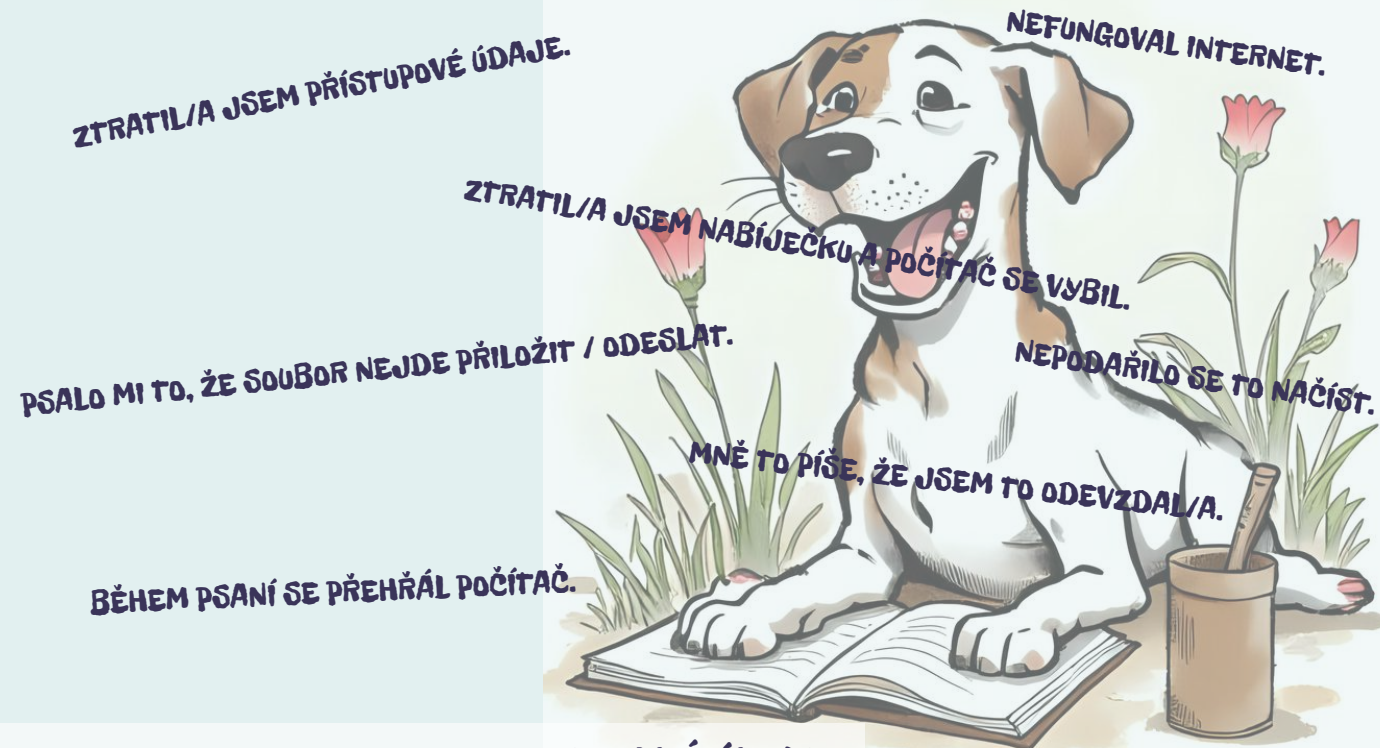
-Šimon-

ŠKOLNÍ HUMOR

Nejlepší výmluvy, když nemáte domácí úkol

Všichni občas zapomeneme úkol, ale výmluvy jako „Snědl ho pes.“, „Nefunguje mi počítač.“ nebo „Neměl/a jsem čas.“ jsou už moc ohrané (hlavně pokud nemáte psa). Proto mám pro vás mnohem lepší výmluvy na neodevzdaný domácí úkol. To ale neznamená, že úkoly dělat nebudete, je to pouze pro případ nouze.

ÚKOLY NA POČÍTAČI:

FYZICKÉ ÚKOLY:

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Čerti, andělé a Mikuláš ve škole

Určitě jste si někdy říkali, jaké to je být čertem, andělem nebo Mikulášem. Tak jsme to chtěli zjistit!

Chodily jsme s nimi po škole. Nikdo se nebál, ale čerti se hodně radovali. Docela nečekaně jsme šli i do školky. Tam se děti docela bály, hlavně čertů.

Všechno jsme to zaznamenali.

-Broňa-

SOUTĚŽ

Vánoční soutěž!

Kdo se skrývá pod pseudonymem Slávek Bouda, který nám pravidelně píše do rubriky Střípky poezie?

Ted' máte jedinečnou šanci to zjistit!

Zapojte se do naší vánoční soutěže – stačí správně uhodnout, kdo je autorem tajemného pseudonymu, a můžete vyhrát malé vánoční překvapení.

Nápověda: Pokud se dobře podíváte, pseudonym Slávek Bouda trochu připomíná jméno jeho tvůrce.

Nechte se inspirovat básněmi, které Slávek Bouda posílá, a zkuste podle stylu, nápadů a humoru odhadnout, kdo se pod jménem skrývá. Soutěž je otevřená pro všechny žáky, takže se nebojte zapojit!

Řešení noste k paní učitelce Radce Pospíchalové. Nejrychlejší správný řešitel bude odměněn. Hodně štěstí a veselou přípravu na Vánoce!

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Den otevřených dveří

Dne 5. prosince se na naší škole konal Den otevřených dveří od 14:00 do 16:00. Návštěvníci mohli projít celou školu a vidět, co se kde děje.

Na prvním stupni v přízemí probíhaly vánoční besídky tříd 1. A, 1. B a 2. A.

V patře se zase konaly tvořivé dílny, vánoční tvoření a příprava jarmarku s prodejem výrobků tříd 3. A, 3. B, 4. A a 4. B.

Na druhém stupni byla nabídka akcí rozmanitá – přípravná třída předváděla vánoční besídku, třídy 5. A a 5. B vyráběly a prodávaly občerstvení, keramická dílna nabízela tvoření z hlíny a ve třídách probíhaly různé interaktivní ukázky, například Boomwhackers, PHOTON, 3D technologie nebo kruhový trénink angličtiny.

V tělocvičně si návštěvníci mohli zahrát míčové hry.

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Během dne jsme kladli otázky žákům, rodičům, ale i učitelům.

„Doporučila byste naši školu i dalším rodičům? A proč?“

- „Já bych ji určitě doporučila, přijde mi, že se tady opravdu snaží komunikovat s rodiči a že tady ty děti, ti žáci, mají podporu.“

„Líbí se vám prostředí naší školy?“

- „Ano, líbí se mi všeobecně třídy, jak je mají paní učitelky hezky nazdobené, a celkově mi ta škola přijde taková čistá a přehledná.“

Žáci odpovídali, že jejich oblíbený předmět je matematika, nejraději sedí v zadní lavici, protože na ně učitel nevidí, a že se jídlo ve školní jídelně zhoršilo.

Bývalí deváťáci řekli, že si pamatují hlášku od učitele: „Stávají se i horší věci, třeba když vám na hlavu spadne letadlo.“ Absolventi si nejvíce oblíbili učebnu č. 40, kde měli chemii a přírodopis a mohli sedět po třech.

„Jaký byl podle vás nejlepší předmět? A proč?“

- „Mě hodně bavil zeměpis s panem učitelem Charouzkem a tělocvik, samozřejmě.“

- „A hudebka! Určitě hudebka s paní učitelkou Jelínkovou, to jsme úplně milovali, tam jsme zpívali nebo jsme hráli.“

Velkým přínosem byla také možnost rozhovoru s učiteli.

„Jak se vám u nás učí?“

- „Dobře, učím dlouho, mám šikovné děti a jsem spokojená. Raději učím menší děti.“

„Co byste ve školství změnila?“

- „Spoustu věcí – třeba méně dětí ve třídě a hromadu dalších věcí.“

„Kde jste učila a kde to máte nejraději?“

- „Učila jsem na třech školách, ale nejraději mám malou školu v Řečici s málo dětmi, třeba třinácti, a bylo to super.“

Celý Den otevřených dveří ukázal živou atmosféru školy, možnosti tvořivých a vzdělávacích aktivit a byl skvělou příležitostí pro rodiče i žáky poznat, jak se u nás učíme a bavíme.

-Šimon, Broňa, Nelly, Deni-

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Pracovní činnosti 8. ročníků – volba povolání

První exkurze tento rok proběhla s 8. B u Hasičského sboru Pelhřimov, bylo to velmi poučné a zajímavé.

Měsíc listopad jsme věnovali hrabání listů s 8. A i 8. B, úklidu spadaných jablek a švestek. Všichni jsme si moc užili pobyt na sluníčku a čerstvém vzduchu a hlavně si pocvičili vzájemnou spolupráci.

8. B měla štěstí, že zrovna napadlo hodně sněhu, tak jsme rozvíjeli kreativitu tvořením ze sněhu.

Každopádně to byla vítaná změna a užili jsme si spoustu legrace.

Mgr. Klára Vlastníková

ČÍM BUDU?

Rozhovor s vedoucím firmy

Jak vás napadlo založit firmu specializovanou na servis obaloven a kotelen?

Mě to nenapadlo. Napadlo to mého otce. Dohodli jsme se, protože mě vždycky bavilo se na ní koukat. Když pracoval, dohodli jsme se, že já budu majitelka a postupně firmu přeberu.

Jak vypadá váš typický pracovní den?

Většinou telefonuji – asi 4 hodiny denně. Mám kolem 50 hovorů za den. Dělám také hodně administrativní práce a zařizuji subdodavatele.

Jakého vzdělání nebo zkušenosti vám pomohly při rozjezdu firmy?

Hodně mi pomohl otec. Já jsem se ve finále jenom svezla.

Musela jste na začátku podnikání překonat nějaké překážky? Jaké to byly?

Úplně všechno, co se týče administrativy. Byla jsem do toho hodně „vržena“, jako když dítě hodíte do vody – buď to zvládne, nebo ne.

Jaké znalosti a dovednosti jsou důležité pro práci ve vaší oblasti?

Hodně technické. Technologická část je rozsáhlá, stejně jako administrace. Rozhodně je dobré znát základní účetnictví, převádění jednotek. A co se týče dovedností, určitě umět říkat ne a umět komunikovat s lidmi.

Jakou práci děláte nejčastěji?

Záleží na období. V zimní sezóně jsme na obalovnách – kompletní servis, kompletně celé obalovny. V létě zase kotelny – tam děláme úplně všechno.

Kolik máte zaměstnanců a jaké role ve firmě zastávají?

Mám 4 zaměstnance – 1 je jednatel a 3 jsou zásobovači, kteří dodávají materiál.

Jak motivujete své zaměstnance a udržujete dobrou pracovní atmosféru?

Mluvím s lidmi o všem, vím prakticky o nich všechno, povídáme si. Snažím se, aby u nás byla přátelská atmosféra, a když se něco děje, aby mi mohli říct: „Dneska mi není dobře, nechci dneska pracovat.“ Nemám proti tomu nikdy nic a pošlu je domů. Komunikace je pro mě opravdu důležitá.

Kdybyste si mohla znovu vybrat, šla byste stejnou cestou?

Ano.

Máte nějaký vtipný zážitek?

Ze začátku to moc vtipné nebylo, ale teď se tomu musím smát. Hned na začátku, když jsme firmu založili a já nastoupila, mi bylo řečeno, abych zavolala jednomu zákazníkovi. Teď ani nevím, o čem jsem s ním mluvila, ale byl z toho docela velký obchod. Nechápu, jak jsem to zvládla, a pochybuji, že on vůbec chápe, jak jsme to udělali.

-yuri-

POZOR, POZOR! BLÍŽÍ SE VELKÉ SNĚHOVÉ KALAMITY!!!!

Stránka www.vanocevmrazu.cz varuje: Na celé Česko se blíží velké sněhové bouře. Všechny silnice i dálnice a cesty se zavírají! Nikdo nesmí ven, jinak bude pokryt sněhem!!!

-Broňa-

VÁNOČNÍ ÚTOK NA ZÁSILKY Z CIZINY!

Poslední týden se po sociálních sítích začala šířit varování o záhadném problému na evropských hranicích. Podle několika „úniků informací“ se objevila skupina neznámých útočníků, kteří napadli systémy používané k třídění mezinárodních zásilek. Tvrdí se, že útok zasáhl hlavně balíky z Asie, kde je před Vánoci největší přetížení.

Lidem začaly chodit velmi věrohodně vypadající zprávy od známých e-shopů. Text byl vždy stejný:

„Vaše zásilka byla pozastavena při hraniční kontrole kvůli podezření na neautorizované předměty. Pro ověření prosím klikněte na odkaz a potvrďte údaje k vaší objednávce.“

Odkaz vypadal naprosto normálně, stejně jako oficiální stránky. Po kliknutí se telefon na chvíli zasekl, obrazovka zbledla a objevilo se oznámení o „skenování balíku“. Lidé tak uvěřili, že opravdu řeší problém na hranici.

Ve skutečnosti šlo o promyšlenou práci jednoho člověka, který používal pokročilé techniky k napodobení stránek e-shopů i systémů sledování zásilek. Jeho cíl nebyl obyčejná krádež drobných peněz. Podle uniklých informací se zaměřoval na to, aby si postupně vytvořil obrovský finanční základ, za který si chtěl po Novém roce pořídit vysněné auto: Ferrari 812 Superfast.

Útočník přitom postupoval tak, aby z každého účtu odešla jen zanedbatelná částka, kterou si lidé obvykle ani nevšimli. Malé transakce se měly spojit do jednoho obrovského obnosu, který chtěl převést na zahraniční účet. Podle kybernetických analytiků plánoval, že tímto způsobem získá několik milionů korun.

Policie po něm pátrala několik týdnů, ale útočník používal anonymní připojení, přesměrované servery a kopíroval reálné logistické hlášky, které se používají při skutečných kontrolách zásilek. Vyšetřovatelé uvedli, že plán byl technicky na vysoké úrovni a útočník věděl přesně, jak fungují e-commerce platformy.

Zatím není jisté, kde se útočník nachází ani zda bude dopaden. Poslední stopa vede k opuštěné průmyslové hale, kde měl být zjištěn signál zařízení, přes které prováděl část útoků. Vyšetřování pokračuje, ale úřady přiznávají, že je možné, že si pachatel už chystá peníze na luxusní automobil, po kterém dlouhodobě toužil.

-Šimon-

SOUTĚŽE

Naši žáci na vědomostně-angličtinářské soutěži „QUIZ ME IF YOU CAN“.

V polovině října se šest žáků naší školy zúčastnilo vědomostně-angličtinářské soutěže "Quiz me if you can", která se konala v kulturním centru Mikádo v Humpolci. Soutěž probíhala výhradně v angličtině a byla zaměřena na široké spektrum témat – od reálií anglicky mluvících zemí, přes kulturu, architekturu, chemii, film, hudbu, historii.... až po slovní zásobu a logické uvažování.

Otázky byly vskutku velmi náročné, ale naši žáci ukázali nejen své jazykové dovednosti, ale i schopnost spolupráce, rychlého úsudku a odvahy vystoupit ze své komfortní zóny. V silné konkurenci si vedli skvěle a naši školu reprezentovali s velkým nasazením. Celá akce byla nejen soutěží, ale především cennou zkušeností.

Děkujeme všem zúčastněným, Matějovi Hanzalovi, Julii Vlastníkové, Amélii Urbánkové, Tereze Točíkové, Štěpánu Maškovi a Davidu Svitákovi za skvělou reprezentaci školy!

Mgr. Alena Michálková

ČTENÁŘSKÉ DENÍKY

Miloš Macourek: Mach a Šebestová

Knížka je o Machovi a Šebestové ve škole, o Kropáčkově angíně...

Hlavní hrdinové jsou Mach a Šebestová.

Jednoho dne jela 3. B na výlet se soudružkou učitelkou. Pes Jonatán chtěl jet s nimi. Ale paní Kadrnožková zase povídala: „Jontáne, domů!“ Ale než bys řekl švec, Jonatán byl člověk. Paní Kadrnožková se ptala Macha a Šebestové, jestli neviděli Jonatána. A paní Kadrnožková říká: „Počkej, Jonatáne, já tě roztrhám.“

Pak šla domů a říkala si: „Já jsem ho viděla.“

Jonatán byl mezitím na výletě s Machem a Šebestovou.

POVÍDKA

To v domě

Zdeněk Weidemann

„**Nechceš se mnou prozkoumat ten starý dům v lese?**“ vyrušil mě Markův hlas ze psaní. „Co?“ koukl jsem na něj zmateně. „Proč bys tam lezl?“ Marek se na mě podíval a hravě se pousmál. „Proč ne? Byla by to zábava. Nebo se snad bojíš?“ Zakoulel jsem očima. „Marku, přestaň. Zítra píšeme z fyziky i dějepisu, a ty zrovna nemáš nejlepší známky. Nebo snad jo?“

Chvilí vypadal zamyšleně. „Ne... ale koho zajímají známky. No nic, jestli nechceš, nenutím tě. Stejně tam asi půjdu sám. Na rozdíl od tebe se nebojím,“ řekl, popadl tašku a zamířil ke dveřím. Byla to úleva – konečně po odpoledce můžeme domů. V šatně jsem si ze skříňky vzal boty a obul se, zatímco mi Marek ještě zamával a rozběhl se ven.

Ježiši, co se mu zas honí hlavou? pomyslel jsem si. Proč by tam vůbec lezl... Napsal jsem tátovi, jestli pro mě jede. Po dvaceti minutách mi přišla zpráva, že teď nemůže a ať dojdu pěšky. Odpověděl jsem mu jen palcem nahoru a vydal se po chodníku. Cesta domů trvala asi čtyřicet pět minut – ne tak hrozná dálka, ale s mojí nohou, která se ještě nezahojila po té nehodě, to nebylo ideální. Táta na mě poslední dobou moc času nemá... přece jen už jsme zůstali jen my dva. Cestou jsem poslouchal písničky v mobilu, abych se zabavil. Když jsem dorazil domů, všiml jsem si, že tátovo auto je pryč. Uvnitř na stole ležel papírek:

„Jel jsem pryč, vrátím se zítra večer.“

Zřejmě něco důležitého. Připravil jsem se na spaní a chvíli ještě koukal na televizi. Pak mi padl zrak na fotku na stolečku – já, máma a táta. Všichni se usmíváme.

Kdyby jen... nebylo toho výletu. A toho opilého kamionáka... Zhasl jsem televizi, přesunul se do pokoje a napsal Markovi:

„Existuješ, bro?“

Bylo půl deváté a WhatsApp ukazoval, že byl naposledy online v sedm ráno.

Vážně tam šel? pomyslel jsem si. Ne, to by neudělal... nebo jo? Ulehl jsem do postele a snažil se usnout. „Mami... mami, vstávej... mami?“

Cítil jsem tekutinu na konečcích prstů. Barva té tekutiny byla červená. Klečel jsem u ní a svíral ji v náručích.

„TATI?!“ vykřikl jsem, když hasiči prorazili dveře. Jeden mě chytil a odtáhl pryč, další dva se snažili vytáhnout mamku.

„Gréto... to ne,“ zašeptal táta a otřel si slzy.

Nevnímal jsem ani sestřičku, která se mě snažila uklidnit. Já byl ale dost starý na to, abych chápal, co se stalo. Probudil mě budík. Zase ten stejný sen. Vzal jsem batoh a vydal se na autobus. Ve škole jsem byl jak tělo bez duše – měl jsem chuť se někde zavřít a vybrečet. A co bylo horší, Marek nikde. Kam se zase poděl? Den utekl pomalu. Dostali jsme úkol z matiky, jinak nic zvláštního. Po škole jsem se rozhodl zajít k Markovi domů.

Zazvonil jsem. Po chvíli otevřela jeho máma, vypadala ustaraně.

„Dobrý den, paní Trpná... je Marek doma?“

Podívala se na mě se slzami v očích. „Ahoj Alexi... ne, Marek se včera nevrátil. Nevíš, kde je?“ Bylo vidět, že je zoufalá. Ztuhl jsem. Měl bych jí říct pravdu? *Nebojte se, jen je sám v opuštěném domě uprostřed lesa.*

„Nevím,“ sklopil jsem hlavu – z pocitu viny i strachu.

Rozloučil jsem se s ní a jakmile zavřela dveře, rozběhl se za školu, směrem k lesní pěšině. *Marku... do čeho ses to proboha namočil?*

Pokračování příště....

O jednorožcích

Stella Trpáková

Byla jednou jedna holka, která se
jmenovala Eliška.

Měla ráda jednorožce
a přírodu.

Jednou šla do lesa za přírodou a uviděla
zář.

Eliška šla za září a dotkla se jí.

BUM BÁC!!

Probudila se, viděla mraky, viděla anděly
a viděla koně.

Šla za koňmi.

Ale to nebyli jenom koně, ale i jednorožci.

Chtěla se projít, ale strážci hlídali.

Spadla a šla domů.

STŘÍPKY POEZIE

Vánoční shon a tři přání

Slávek Bouda

Stromeček si doma zdobím,
přitom kočku větví zlobím,
hvězdu hledám po pokoji,
dokonce i v šicím stroji,
nikde ji však nalézt nejde,
stejně z očí rychle sejde.

Pro kapra pak také musím,
s husím brkem ho dnes zkusím,
k rybníku tak rychle běžím,
proplétám se mladým březím.

Prut hned spěšně nahazuji,
jen tak tiše našlapuji.
Ryba nechce na háček,
zkusím tam dát špekáček.
Nic se mi zas nepovedlo,
až mi to tlak velmi zvedlo.

Náhle vidím zlatou rybku,
jak se dívá na mou třpytku,
už se klepe v mojí síti,
prý tam nechce dále býti.

Snaží se mě přemlouvati,
slibuje mi přání tři,
pokud se hned zpátky vrátí,
já ji mám však k večeři.

ZŠ Pelhřimov, Osvobození 1881, příspěvková organizace

Redakce: Šimon Kalný (8. B), Julie Vlastníková (7. B), Nelly Fučíková (7. B), Denisa Svitáková (7. B),
Emilly Trpáková (7. A), Eliška Göblová (3. B), Stella Trpáková (3. A), Valerie Kölblová (8. A)

Vedoucí: Mgr. Radka Pospíchalová

Fotografie a obrázky pochází z archivu pedagogů a žáků a pixabay.com. Za obsah článků zodpovídají jednotliví autoři.

Tisk časopisu za přispění: